

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

De plenitudine [christ]i

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De plenitu. grē scōz fo. xxviii.

est grā. z ois nō grā minus est nobilis q̄ gratia. sed om̄e plenuz est
plenu gratia z nō grā. sed inq̄tum est plenu nō gratia intātū est va
cūū gratia. ergo p̄fectius est plenu qd̄ est plenu gratia. q̄ plenu gra
tia z nō gratia. Exēplū hui⁹ p̄z in vase qd̄ meliori replēte plenu ē si ē
auro plenu q̄ si fuerit auro z argēto plenu Et sic p̄z q̄ nobior ē pleni
tudo q̄ h̄ signat cū d̄r. aue grā plena q̄ illa de q̄ d̄r plen⁹ grā z fortitu.

¶ Ad hec d̄r. q̄ plenitudo d̄r dupliciter Est em̄ plenitudo gratie **R̄s.**
datua t̄m̄ z effluxiua z nō receptiua. Alia est p̄mo receptiua z post **Pleni⁹. dupl̄**
istud effluxiua. Prima est plenitudo eterna. z soli deo p̄uenit. z illa
sub figura describit̄ Hester. xi. Uidi te d̄ne quasi angelū dei z tur
batū est cor meū p̄ timore glorie tue. valde em̄ mirabilis es d̄ne z fa
cies tua plena est grāz. Secūda plenitudo p̄uenit creaturis z p̄tici
pat̄ ex t̄pe. postq̄z venit plenitudo t̄pis. venit z t̄pus plenitudinis
Et triplicē nobis plenitudinē adducit. Quaz p̄ma p̄pa ē br̄ssima
v̄ginis Lu. i. Aue gratia plena Sc̄da x̄pi Joh. i. Plenu gratia z ve
ritatis. et hec p̄prie est x̄pi hois. Tercia cōis om̄ib⁹ sc̄tis. z de ea legē
tur in diuersis locis in actib⁹ ap̄loz. Stephanus plenus grā z for
titudine. Itē th̄abita plena bonis opib⁹ z elemosynis z silia Prima
istaz plenitudinum est plena gratie. Secūda plena grā z veritate
Tercia fidei plena z dilectōis operat̄s Prima gra replet vētre z mē
te. sc̄da affectū z intellectū. tertia replet itari⁹ mēte z effluit exteri⁹ p
opatoem. Br̄ssima v̄go fuit plenissima vētre z mēte. q̄ plenitudi
nē grē habuit i mēte. s̄z certe ip̄m d̄m̄ oim̄ virtutū i vētre habuit. v̄n
plena fuit grā q̄tū ad affectū. s̄z nō v̄itate q̄tū ad intellectū. q̄ i via
nō habuit cognitōem oim̄. nec plenā d̄nitat̄s cognitōnez p̄ speciem
Ch̄rist̄ at̄ plen⁹ fuit grā z v̄itate. q̄ ille hō habuit oia p̄ grām q̄ d̄
habuit p̄ naturaz. s̄z p̄terea nulla grā in ip̄o fuit diminuta vel ociosa
vel aliqd̄ habuit p̄uū. s̄z hec fuit grā v̄mōis. vel plen⁹ fuit v̄itate q̄
tū ad cognitōez. v̄n Irido. Trinitas sibi soli nota ē z hōi assumpto
Plen⁹ ḡ grā fm̄ hūanitatē. q̄ p̄us nihil habuit. meriti. plen⁹ v̄itate
fm̄ d̄nitatē in q̄ nihil fuit vanū vel falsū. In ip̄o erat̄ oēs thesauri sa
piētie z sc̄ie absconditi. et hec ē plenitudo v̄itatis. z in illo habitabat
plenitudo d̄nitat̄s corp̄al̄. Et hec ē grē plenitudo p̄pa x̄pi hois
¶ Plenitudo sc̄toz ē fidei z op̄ez. sic em̄ exponit glo. sup̄ illud. Ste **Plenitudo**
phan⁹ plen⁹ grā z fortitudis. i. fide z op̄ib⁹. als em̄ mala eēt copula⁹ **sanctorum**
inter fortitudinē z grāz. z iter bona opa z elemosynā. nisi h̄ qd̄ ē op̄i
b⁹ bonis supponeret p̄ oib⁹ bonis interiorib⁹ p̄ charitatē. elemosyna
p̄ exteriorib⁹ bonis p̄ fidē op̄atē p̄ dilectōez. Sic ḡ d̄m̄t iste plenu **Differentia**
tudies subal̄ z original̄. Est em̄ p̄ma istaz plenitudinū q̄si fontis **plenitudinū**
plenitudo. sc̄da q̄si plenitudo flumis. tertia q̄si plenitudo riuī a flu
mine descēdentis. de p̄ hester. xij. fons pu⁹ creuit in flumiū maximū
e iij.

Differentia
plene grē.

Virginis ple
nitudo

Plenitudo x̄pi.
S.

Plenitudo
sanctorum

Differentia
plenitudinū

De dñia plenitudinis gratie.

- Maria dicitur fons** Beatissima igitur virgo maria dicitur fons propter gratiarum abundantiam. prout propter humilitatis excellentiam. et propter hoc creuit in fluvium maximum quoniam genuit dominum nostrum iesum christum. qui dicitur in ecclesiastico. Ego quasi aqua ductus egressus sum de paradiso dei. Et ab isto flumine descendit plenitudo sanctorum quasi quedam rivus. quod de plenitudine eius omnes accepimus. Prima istarum plenitudinum prout vacuitatem. secunda. negat particularitatem. tertia importat redundantiam. Plenitudo beatissime virginis prout vacuitatem. quod diu enim vas potest recipere aliquid tam diu habet aliquid de vacuitate. Unde omnis creatura alia habet aliquid vacuitatis. quod maiorem gratiam possibilem recipere. ipsa autem sola gratia plena. quod maiorem gratiam non potuit habere. nisi enim ipsa diuinitati uniret maior gratia non potuit intelligi quod quod de ipsa acciperetur quod uniret. hoc enim est nisi ipsa esset deus non posset maior gratia intelligi quod quod ipsa esset dei mater. unde Bern. legimus in actibus apostolorum. Stephanus plenus gratia et fortitudine. et apostolos repletos fuisse spiritu sancto. hoc longe distat a maria. Alioquin nec in illo plenitudo diuinitatis corporaliter quemadmodum in maria habitauit. nec illi preceperunt de spiritu sancto quo maria. Et sic plenitudo beatissime virginis prout vacuitatem. plenitudo christi prout particularitatem. non enim ad mensuram dedit deus spiritum sanctum. Glo. non particulariter. neque per subdiuisiones. sed generaliter et vniuersaliter. ¶ Plenitudo sanctorum que est communis importat redundantiam. replet enim animam interius et effluit per operationem exterius. Et hec effluxio est duplex. Quidam enim de minori perfectione fluunt ad exteriores operationem ad superius saluacionem et aliorum per exempla edificacionem. et hec est communis sanctis omnibus hominibus tempus operandi. et hec plenitudo sufficientie appellatur ad quam tenentur omnes. Alii autem effluunt non tam per bonam operationem sui et aliorum saluacionem. sed etiam in doctrinam salutare et in ecclesie totius edificacionem. ¶ De prima istarum effluxionum habita plenitudo bonis operibus et elemosinis sunt. de secunda. Repleti sunt apostoli spiritu sancto. Et hec vltima est duplex. Quidam enim effluunt per bonam operationem et instructionem. quidam super hoc et sanguinis effusionem per anime per fide positionem. Prima communis est omnibus doctoribus. secundum quosdam doctoribus et martyribus. Et ad istam duplicem ex officio tamen prelati tenentur. Et potest hec appellari plenitudo excellentie. in qua prelati suos subditos excellere debent. Et de vltima istarum dicitur. Stephanus plenus gratia et fortitudine. Plenus inquam gratia ad peccatores conuertendos. fortitudine ad passionem sustinendas. De omnibus plenitudinibus istis dicitur in ecclesiastico. Ad locum unde exeunt flumina reuertuntur ut iterum fluant etc. Locus istarum plenitudinum est abyssus dei. unde exeunt flumina omnia per gratiarum effluxionem. et redeunt per gratiarum actionem. ut iterum fluant per gratiarum multiplicationem. Ex his patet solutio ad obiecta

Solo patet